

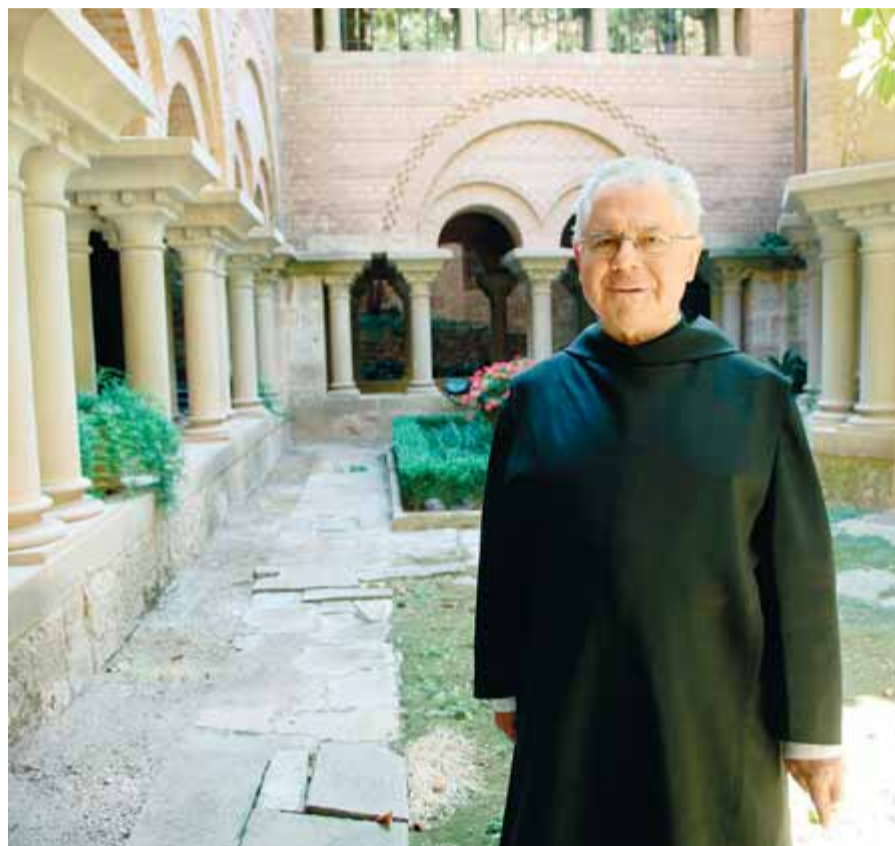
Montserrat, un lloc on trobar Déu

El monjo de Montserrat Bernabé Dalmau, que és el director de la revista *Documents d'Església* i que aquest any n'ha fet cinquanta que va entrar al monestir que segueix l'orde de sant Benet, acaba de publicar *Cercar Déu a Montserrat*, en què ens endinsa en la vida diària i el camí espiritual dels homes que, voluntàriament, com ell mateix ha fet, han decidit dedicar la vida a buscar Déu i que ho han fet en una comunitat benedictina situada a la muntanya de Montserrat (que, com es poden imaginar, té les seves particularitats). A través d'aquest llibre, doncs, aquest monestir que ens és tan proper però alhora ens és tan desconegut obre les portes i ens mostra el seu batec i la vida diària que els monjos hi fan.

A diferència d'altres llibres il·lustrats sobre Montserrat, que, sobretot, expliquen la seva història, els seus racons i els seus paisatges, aquest volum va més enllà i fa èmfasi en la vida particular dels seus habitants, en les normes que els regeixen (les regles de l'orde de sant Benet) i en com s'organitzen.

És un llibre que va a l'essència i ens diu una mica qui és qui i qui fa què. I en Bernabé Dalmau, autor prolífic, ha aconseguit explicar-ho d'una manera senzilla i propera, de manera que el text és amè i molt didàctic.

Les magnífiques fotografies de l'Oleguer Serra ens mostren la vida diària dels monjos: quan preguen, quan fan el dinar, quan mengen al refectori, quan llegeixen, quan descansen, quan reben hostes, quan passen pel

L'apunt

Bernabé Dalmau (Igualada, 1944) és autor de diversos llibres, entre els quals *Al capvespre t'examinaran en l'amor*, *Confessions* i *Envellir amb dignitat*. Especialitzat en litúrgia, ha traduït els documents del Concili Vaticà II.

jardí... Hi ha alguna foto dels monjos més vells llegint i fent-se companyia i fotos dels joves de l'Escolania a classe o vestits d'escolanet a punt d'anar a cantar a la basílica.

“Per què hi ha encara monjos a Montserrat? Pot tenir justificació, avui, apartar-se del conjunt de la societat per portar una vida en certa manera privilegiada?”, es pregunta el pare Bernabé Dalmau. I intenta explicar les raons per les quals un grup d'homes han decidit pregar junts, compartir la vida, buscar Déu junts, fer-se vells junts. “La vida monàstica no és una teràpia per al desenfrenat segle XXI”, diu Dalmau. “És un camí d'obediència”, manté. I recorda que “els antics Pares del desert ja definien la vida ascètica com una successió de caigudes i aixecades”. Assegura que el monjo benedictí “escull la vida comunitària perquè veu la vida cristiana com un llarg camí de retorn a Déu”.

El llibre, en definitiva, ens ajuda a entendre les raons últimes dels monjos de l'Abadia de Montserrat que tan coneixem: erudits, implicats amb el país, que publiquen llibres i fan conferències, que ens abasteixen de cultura.

Perquè pugui tenir un ressò més ampli, atesa la gran quantitat de gent d'arreu del món que visita i coneix Montserrat, en el llibre s'hi ha afegit una traducció castellana i una traducció anglesa. *

Bernabé Dalmau
ens endinsa en la vida dels monjos de Montserrat
ANDREU PUIG

CERCAR DÉU A MONTSERRAT
Bernabé Dalmau

Fotografies:
Oleguer Serra

Editorial:
Publicacions Abadia de Montserrat
Pàgines: 140
Preu: 35 euros.

NOVEL·LA JORDI CAPDEVILA

Un puzzle ben tramat

Jo sóc “la distància justa entre el lector i el que ha passat”, afirma el narrador de la novel·la en el tram final. Una definició poc aclaridora però que deixa entreveure com una història d'un dia de durada, amb protagonistes peculiars, i amb accions i reaccions que sembla que no lliguen gaire, acaba generant una novel·la ben tramada, intrigant i de lectura gratificant. Unes peces d'un puzzle literari que s'enriqueix amb una narració dinàmica, directa i molt reflexiva.

Un novel·la que comença pel final, amb l'arribada a casa ben entrada la nit d'un pare i un fill que fa temps que no es veuen i han jugat tot el dia a fet i amagar sense saber-ho. Tots dos senten “la mateixa angoixa, la mateixa fredor” davant la trobada, perquè

mantenen una relació distanciada que anirem coneixent a través dels fets del dia, per boca dels seus personatges.

Uns protagonistes prou diferenciats, que van apareixent sense ordre ni concert en el relat i que a mesura que van afegint noves dades aconsegueixen enllaçar moltes peces desballestades. Tot comença un matí assolellat del mes de maig quan uns joves d'ESO inicien una visita cultural per la ciutat. Destaquen de la colla, a més del Bernat i el seu pare, la Clara, una noia madura i líder del grup, i l'Eric, un cap quadrat d'aparença pacífica. Un sacerdot jove que els acompanya juga també un paper bàsic en la trama, en què apareixen a més un vagabund amb un violí i una dependenta que ha perdut un fill.

A mesura que passa el dia l'atzar facilita estranyes trobades i situacions desagradables que van excitant els ànims dels protagonistes. Un dia que havia de ser plàcid acaba amb un estèril ball de bastons i provoca prou ferides físiques i més d'espirituals.

El narrador no sols encaixa les peces d'un puzzle impossible sinó que, en estar implicat en la trama, intenta justificar i entendre les opinions, conductes i accions. No és una narració de tesi, sinó interpretativa.

Rubèn Intente va debutar fa dos anys amb *Mapa mut*, prou ben rebuda. Amb *Uniformement desordenat* es consolida amb un relat sorprenent pel fons i la forma, amb un llenguatge directe, culte i apropiat. Una novel·la talentosa i gratificant. *

UNIFORMEMENT DESORDENAT
Rubèn Intente

Editorial: Angle (Barcelona, 2012)
Pàgines: 203
Preu: 17,50 euros